

Ràdios - Gramols - Discs

Agència SERRADELL

Plaça República, 4 - Olot

LA CIVTAT D'OLOTT

SETMANARI D'INFORMACIÓ CATALANISTA-REPUBLICÀ

ANY I - NÚM. 30

OLOTT, 17 DE DESEMBRE DE 1932

Perdoni...

... però si vol veure una exposició ben completa de mobiliaris, visiti les noves distribucions de

«Les Tres Portes»

La casa que ven millors mobles. - Olot

PREU 15 CENTIMS

Fantasies i realitats

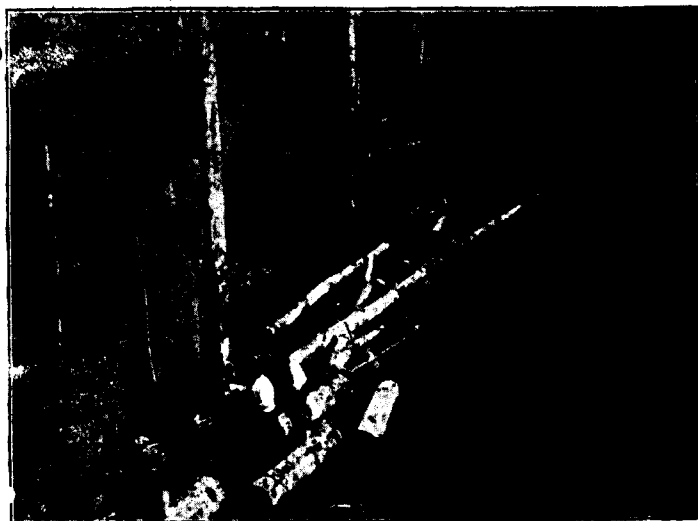
Un anònim comentarista polític francès comparava amb una gràcia exquisida, les grans mobilitzacions ideològiques a unes grans *machines* escenogràfiques. Decoracions magnífiques, plenes de llum, perfectes de proporcions, justes de perspectives, les ideologies que reposen sobre una base de lògica prou depurada per no tallar les ales als somnis que les iniciaren; decoracions pàl·lides, nebuloses, de boira nòrdica, de visualitat limitada, les ideologies utòpiques, més de somni i de pesombre que de visions reals, amalgamades d'intangibles anhel; decoracions sub-realistes, cubistes, avantguardistes, aritmiques, desproporcionades, estridents, les ideologies que aspiren a suplantar les velles teories del món. I la fantasia d'aquest escriptor polític, una mica decadent de tan florida, agençava tota aquesta escenografia amb les colors més brillants i amb la parencia més sumptuosa.

Però l'anònim comentarista es descuidava, potser per no entendre la primitiva visió de la seva teoria, de dur-la fins el capdavant. Així com el seduïa teoritzar sobre l'externa espectacularitat de les ideologies polítiques, podia haver-lo engrescat l'interioritat, l'engranatge intern, l'esquelètica visió del fustam i de les cordes, que amb tota la seva nuesa i tota la seva misèria, serven l'escenografia de les ideologies. Aquest material intern hauria pogut ésser, els polítics. No hauria estat tan bell, però hauria estat més real. Contrasta evidentment, el muntatge intern una mica caòtic i descurat amb la bella escenografia ideològica exterior. Els polítics com els bastidors, els telons, les bombolines, es traslladen, es situen, s'enquadren i serven l'exterioritat de les ideologies. Si l'interior d'un escenari és sempre disgraciós, la interioritat de la política n'és molt més. I si l'escenari i la política perteneixen a una ciutat secundària, aleshores és tot plegat molt més miseriós.

Saltar de l'estadi pur ideològic a la pràctica política comporta sempre una sèrie de desenganys. Però aquests desenganys no provenen mai d'un ideari, sinó que depenen dels polítics, principalment d'aquells que se'n serveixen per *camuflar* una passió o un desig, o d'aquells altres, eters transfugues, que van cercant la posició estable. I com que sempre entren en aquest joc la passió, la vanitat, i totes les altres misèries de les quals ningú n'és lliure, la visió exterior de la política se'n ressent. Per això si la interioritat de la política rememora en un procés constant les fallides humanes, caldrà que procurem esmenar-les ajustant-nos cada dia més a l'exigència que la pragmàtica de l'ideari ens assenyali, i que la consciència ens priva de vulnerar. Cal fonamentar la política en una honradesa exemplar que no voldrà dir mai oblit del culte que es deu a l'amistat, ni descuit de la fidelitat que cal retre al partit.

Els polítics són l'utilatge que cal vigilar cada dia. Si s'opera un canvi de casaca o un oblit del respecte que es deu a l'honorabilitat de la ideologia, és una peça que es descompon i que cal desfer a les golfes. I això encara passa cada dia. En política no hi ha res nou ni res vell. Per això tot el que sigui vetllar pel recte comportament dels homes representatius, privant-los de veleïtats incomprendibles serà vetllar pel sanejament de la vida política en general i de passada alleugerir-nos una mica tots plegats dels sentiments primaris que emergeixen de tant en tant en la vida de la col·lectivitat. Solament un cop això assolit, serà possible la visió escenogràfica de l'anònim comentarista.

JOSEP MUNTEIS

Durant uns dies, eixint de les Fonts de Sant Roc, el passeig de la Font Pudosa ha donat aquest aspecte que deprimeix: arbres altíssims, de cúpula magestosa, llargament ajassats a terra sota els cops barbres d'una destrucció. No cal amagar que una indignació explicable ha penetrat en l'ànim de molts ciutadans. És precis, però, acotar el cap davant la realitat, puix no són pas desitjos de transformació arbitrària, ni perspectives de negocis suspects que han menat a aquest sacrifici. És la necessitat que s'imposa, dictada per l'aparició d'una senectut massa peremptòria, a la qual hi ha col·laborat l'excessiva humitat del paratge que es troben emplaçats. D'altres n'hi ha encara que necessiten aquesta tràgica fi, i ells mateixos es cuidarien de corsecar-se si no hi fossin a temps. En tant que esperem una nova i ràpida plantació de plàtans, com s'ha anunciat, sigui'ns permès dedicar un pietós record a aquests arbres vells que en llargues desfilades d'estiu han aplegat amorosivament, sota les seves trèmules fulles, tota la nostra generació.

Del Moment

Aquell xim xim...

Llegiu si us plau, aquest retall d'«El Deber»: *El Deber, malgrat no li estigui prohibida una actuació política, fent honor a la seva història, no fa mai política de partit... etc.* I a deduir per l'article al qual pertany aquest retall, el confrare defensa sempre aquelles candidatures que sostenint els principis fonamentals de la Religió Catòlica, tingui les majors possibilitats de triomf.

Tot això fa molt bonic: és una música ja coneguda, però ens fa somriure l'aire, més que el contingut que demostra el respecte que l'articulista té als seus llegidors, que deu creure són xinesos.

Ho constatem amb el sol objecte de demanar al xiroi articulista anònim un examen de consciència.

Puix que...

Es sensible que hom sempre prediqui el que no creu. Una mica de memòria tan sols. Creiem també que un periòdic catòlic ha d'apoiar aquells candidats que ofereixin majors garanties de catolicisme i majors probabilitats de triomf: just. Això, no obstant, és el que no ha fet «El Deber». Recordem-ho si no.

Esmentarem solament les primeres eleccions de diputats a la Generalitat per les quals es presentaven els nostres particulars amics Josep M. Masramon i Joan de Garganta. La candidatura del primer es feu pública gairebé moments abans de les eleccions. La del segon era coneguda ja de temps. I «El Deber», que publica una extensa secció informativa, només s'enterà que es presentava el senyor Masramon. Del senyor Garganta, ni tan sols n'assabentà als seus lectors. El primer, és clar, era candidat de la Lliga Regionalista.

I no sols una vegada...

Sinó que a les eleccions de diputats a Corts el confrare demostrà novament que sapia els candidats més catòlics.

En efecte, la Lliga Regionalista presentava un candidat que NO TENIA ABSOLUTAMENT RES DE CATÒLIC, cosa sabuda per tothom, i hem de creure que pel «Deber» també. I el confrare, que tant d'interès té sempre a mesurar els graus de catolicisme d'un nostre amic, que tant ha parlat de sectarismes, no ha fet mai un petit comentari sobre la inhibició, a l'hora de votar-se el còclebre

article 26 de la Constitució, del diputat que abans i després de les eleccions s'ha cansat d'elogiar. I no obstant, el P. C. R. presentava un candidat eminentment catòlic, que sap molt bé «El Deber», — encara que a vegades faci el desentès, — que aquest partit deixa els seus afiliats en independència absoluta en matèria religiosa. I, oh paradoxa! la religió es veié defensada al Parlament espanyol per un diputat que formava part d'una candidatura que combatia «El Deber»! I un diputat patrocinat pel confrare, no sols no la defensava, sinó que s'inhibia a l'hora de la votació. Era, però, militant de la Lliga Regionalista.

I encara una altra vegada...

Es demostrà que «El Deber» apoya els candidats catòlics que tinguin majors possibilitats de triomf. En les eleccions municipals del 14 d'abril, desgraciadament els carlins demostraren que aquesta possibilitat existia a favor seu. D'acord amb la teoria del «Deber» que pel sol fet que un es digui catòlic ja s'ho creu, semblava lògic, doncs, que apoiessin els carlins. Es clar que això nosaltres ho qualificariem de detestable tractant-se de catalanistes, però, al cap i a la fi, és la conseqüència d'una teoria defensada pel «Deber».

I en aquella ocasió, «El Deber» es decantà per una candidatura que tot i considerar-la catòlica, tenia les majors possibilitats de perdre. Naturalment, que es tractava de la Lliga Regionalista.

I encara més.

I gairebé serà excusat de parlar de l'acollida favorable amb què distingí a prohoms de la Lliga local amb l'ofertament generós de les seves pàgines perquè hi defensessin no pas qüestions dogmàtiques, precisament, sinó alguns extrems purament de partit. Que al fons, no era més que una propaganda descarada de la Lliga Regionalista, que molt bé podia molestar els lectors d'«El Deber», que no es trobessin identificats amb aquells ideals. I el confrare, que tan bonament s'empassa el catolicisme de gent que no en tenen res, féu una excepció a un nostre amic, catòlic cent per cent, i fins a vigílies d'elec-

cions s'entregués atacant-lo ara per un costat, ara per un altre, per posar-li el seu catolicisme en entredit.

Resultat de tot el que acabem de dir: «El Deber», setmanari d'Acció Catòlica, no fa propaganda de partit.

Es clar que sí...

Aquell mateix articulista s'entreté a descobrir la quadratura del cercle afirmant que el Partit Catalanista Republicà s'ha declarat netament esquerrà...

Però és que no ha llegit aquest bon senyor cap número del nostre periòdic? Si els ha llegit, no ho sembla, i en tot cas coincidirà amb els de l'Esquerra Republicana de Catalunya, que ens neguen el nostre republicanisme i la nostra posició francament esquerrana enfront de la Lliga i els seus amics.

La darrera gesta?

Què diríeu de nosaltres, lectors, si per provar que la cara d'En Ventosa és diferent de la del Rector de Vallfogona publiquéssim un retrat de Greta Garbo?

Mutatis mutandis el que degueren dir del senyor S. Sala els llegidors d'«El Deber» en trobar-se amb un paràgraf sortit de la seva ploma, que no tenim cap classe d'inconvenient a copiar íntegrament:

«Per acabar d'una vegada aquest afer, i a fi de que els lectors tinguin tots els elements de judici i de comparació necessaris entre el lamentable escrit de LA CIUTAT D'OLOT i la meua lletra, no tinc cap classe d'inconvenient en (sic) copiar íntegrament l'ofici que la Directiva del Casal Català va tenir a bé adreçar-me».

Acabament exemplar. Suposem que el senyor S. Sala en escriure d'aquesta manera no persegueix pas la notorietat que—segons diu—no és pas la seva flaca (no en parlem de quina és la seva flaca!) i que li indueix la seva *idiosincràcia* i l'afany d'ocupar el lloc que li pertoca, que ara ja ens hem convençut de quin és.

El cas del senyor Sala

El metge senyor Sala insisteix sobre la causa de la seva expulsió de soci del Casal Català, en un quilomètric remitit que ha sofert amb santa resignació el confrare «El

Deber». Nosaltres, la setmana passada, vàrem preferir no fer gairebé cap comentari sobre l'actitud de l'esmentat senyor, creguts que es donaria compte que la seva posició era en extrem contradictòria. Però, fillets de Déu, aquest senyor se les emprèn enfurismat contra nosaltres, contra el partit, el Casal Català i ádhuc contra l'Esquerra! I és lògic, doncs, que davant la seva irascibilitat i nerviosisme, sortim al pas per dir-li que no n'hi ha per tant, perquè al capdavant la culpa de tot el que li passa no deu atribuir-la ni a nosaltres, ni al Casal, ni al Partit ni a l'Esquerra, sinó a la seva *idiosincràcia* simplement. Perquè...

Les contradiccions del senyor Sala.

... tanmateix podia haver-se adonat que les seves tortuositats polítiques no eren pas molt adients per escampar-les, com ho ha fet, a la llum pública. Vegi's sinó

A deduir pels escrits del senyor Sala, el Partit Catalanista Republicà li era simpàtic. Aquesta simpatia s'anà esvaint davant el que el senyor Sala considera desencerts que ha sofert el partit. I com que el senyor Sala preten senyalar totes les seves falles, especialment del Casal Català, i, pot dir-ho més clarament, del senyor Garganta, serà curiós recordar en quines condicions es trobava soci del Casal Català, i, per tant, afiliat oficialment al Partit Catalanista Republicà.

Arran de l'escisió dels elements de la Lliga Regionalista i d'Acció Catalana que motivà l'adhesió del Casal Català a la política d'aquest darrer partit, el senyor Sala se'n donà de baixa. Cal fixar-se que no podia atribuir al Casal el pecat de cap concomitància, perquè precisament aquella escisió tenia lloc per lliurar-se de la tutela de cap partit. De manera que el senyor Sala que sentia simpatia per Acció Catalana, l'abandonà en el precís moment que anava sola.

Més tard, les circumstàncies aconsellaren anar a les eleccions amb coalició amb l'Esquerra i el Centre Obrer, coalició blasmada tan durament per l'esmentat senyor. I aleshores vingueren totes aquelles actuacions que el senyor Sala té a bé de qualificar de *catastròfiques*, de *des-*

troses conseqüències, susceptibles de menar a l'inevitable descredit i anorreament.

I bé: és aleshores que el senyor Sala, tot i trobar que la nostra actuació es feia mereixedora de tots aquests penjaments, sol·licita altra vegada l'entrada al Casal Català, que sabia ell que estant adherit al Partit Catalanista Republicà tàcitament el seu nou ingrés a aquella entitat equivalia a ingressar oficialment al partit. I és precisament això que trobem paradoxal, que una persona que malparli d'un partit, vulgui ingressar-hi. Perquè cal remarcar novament, que quan el senyor Sala sol·licità la seva entrada al Casal, totes les concomitàncies que a ell l'horroritzen estaven consumades i s'anaven consumant.

I encara hi ha més: quan anunciarem que el Partit anava sol a les darreres eleccions i al Casal Català s'hi aplegà un estol de patriotes que amb motiu de la coalició restaven quelcom al marge, el senyor Sala, que sentia simpatia pel Partit, signà un manifest de la Lliga Regionalista. Aleshores que el partit es redimia de totes aquelles falles que ell li atribueix, vol abandonar-lo i vol tirar-li en cara unes tares que quan les cometia ell s'hi va ajuntar.

Resumint, que el senyor Sala formava part del Partit Catalanista Republicà en els moments que, segons ell, ho feia malament. I en els moments que volia recobrar la seva pròpia personalitat, és quan l'abandona. I més resumit encara, el senyor Sala és també una mica responsable d'aquella actuació *catastròfica*, de *desestroses conseqüències, susceptibles de menar a l'inevitable descredit i anorreament*, perquè quan s'anaven consumant, ell s'hi va ajuntar. I quan volien rectificar, va abandonar-los: més ben dit, el varen treure.

I prou

Conegudes com són les aficions periodístiques del senyor Sala, esperem d'ell una pluja d'articles quilomètrics que farà fredat. Si fins ara que no havíem dit res d'ell la seva ira ha arribat en un nivell extraordinari, els penjaments que dirà de nosaltres faran escriuir. Es igual. Li assabentem que pot dir-nos el que més li plagui. No esmerçarem ni una ratlla més, dedicada a la seva persona.

andorrà
sastre

vestits per a
tardor-hivern 1932-33
qualitat garantitzada

VDA. DE P. BONAVIA
AGENCIA DE NEGOCIS

Gestió i despatx de tota classe
d'assumptes en les oficines de
l'Estat, Província i Municipi.

Segurs-Viatges-Cobrament de Crèdits

Corresponsals a Girona
Barcelona i Madrid

Sant Esteve, 21 OLOT

Tintoreria SANCLIMENT

TREBALL ESMERAT

PUNTUALITAT AMB ELS
ENCÀRRECS

C. Salvador Seguí, 6 - OLOT

SENYORA:

*Recordi's que les Mitges
de més duració i de més
bon preu les trobarà al
Palau de les Mitges*

*Es sens dubte la Casa
més ben assortida*

BELLAYRE, 6 (davant Farmàcia
Cardelús)

JOAN FAJULA

DENTISTA

Serra i Ginesta, 1, pral. - OLOT

COBLA - ORQUESTRINA

JAZZ ELS 7

CONCERTS - BALLS
SARDANES - OFICIS

CONTRACTISTA:

EUDALT ARQUES PUIGDEMONT
(LLIBRERIA)

OLOT

Merceria i Cotilleria IDEAL

Cotilles i Sostens

GRAN ASSORTIT EN LES
DARRERES NOVETATS

Articles MADAME X.

Casa especialitza en la confeció de FAIXES VENTRALS

Taller de Calats

Plaça Conill, 2. - OLOT

TEIXITS :: CONFECCIONS
SASTRERIA
I GÈNERES DE PUNT

**ADOLF
PRAT**

SANT ESTEVE, 27. - OLOT

Un article interessant Ajuntament

Vicents Barnades publica a «La Rambla» un treball interessantíssim, comentant i resumint l'estudi detingut que Jaume Alzina ha anat publicant a la secció de finances de «La Publicitat», sobre les possibilitats econòmiques de la Generalitat de Catalunya. Com diu Vicents Barnades, aquesta mena d'articles escapen sovint a l'atenció del gran públic i és per això que es fa necessari donar-los el màxim de difusió possible. Aquests números que tan cruament ensenya la realitat amb tota la seva nuesa, donen un to irònic a les manifestacions de disgust que hem sentit aquests dies amb motiu de l'exhibició de la bandera catalana sola, com si se'ns fes un retret de sentir-nos massa catalans. Heus ací l'article:

Les finances de la Catalunya autònoma

El senyor Jaume Alzina ha publicat a «La Publicitat» un treball propi de benedictí, que haurà passat desapercbut als ulls del gran públic, però que posa de relleu amb tota l'eixuta eloqüència dels nombres el tracte poc favorable que ha rebut Catalunya tocant a les finances que han de «permetre-li» viure.

Es tracta d'uns quadros estadístics, en els quals amb tota objectivitat s'exposa el que treu el govern central, de Catalunya, comparant-ho amb la migradesa dels recursos que se'ns han reconegut per a satisfer les nostres necessitats.

Jaume Alzina agafa el pressupost per a 1933, que ara discuteixen les Corts de Madrid, per demostrar fins a quin punt ha existit mesquinesa en les concessions econòmiques que ens han estat fetes i que contrasten amb els escarafalls que feien tots els Marraco, els Royo, els Algora, i els Maura i els Alba, com volent presentar la ruïna econòmica de l'Estat pel que es transferia a Catalunya en les finances del seu Estatut.

Val la pena de fixar-s'hi.

Prenent per base les partides del pressupost de 1933 en discussió, Catalunya percebrà uns 90 milions i mig de pessetes, per recaptació directa, als quals afegint-hi uns 26 milions i escaig en les participacions, cobrarà una mica més de 117 milions de pessetes.

Ara bé, ¿fins a quina xifra Catalunya contribueix als ingressos de l'Estat segons el mateix pressupost de 1933, pel que podríem classificar de tributs directes? Amb prop de 409 milions.

O sigui, que el govern central, per aquesta banda fa un positiu estalvi de 291 milions i mig de pessetes que haurien de quedar-se a Catalunya i que ell s'emporta.

Examinem les despeses: ¿Quan dependria l'Estat a Catalunya, de continuar el règim unitari?

Si s'hagués de seguir la proporció en relació amb el seu nombre d'habitants: 250 milions i mig de pessetes. No cal dir que si aquestes despeses haguessin de fer-se en proporció als ingressos que ella proporciona al govern central la xifra seria molt més considerable: prop dels 409 milions. Però prescindim d'aquesta darrera hipòtesi i atenem-nos només a la primera, o sigui, pel nombre d'habitants.

L'Estat, doncs, ens pagarà ara amb 117 milions de pessetes el que a ell li costaria 250 milions i mig. Per aquest costat s'assegura també un guany no gens desestimable de 133 milions pel cap baix.

Com pot veure's, la tantes vegades retreta avarícia catalana, s'ha girat com una mitja.

Però aquest desnivell no és prou eloqüent encara: una comparació entre el pressupost global del govern central de 1930 i el que es discuteix per a 1933, posa encara més en evidència la injustícia del tracte que hem rebut en matèria de les finances de l'Estatut.

En 1930 el pressupost total fou de 8.735 milions de pessetes; el de 1933 serà de 4.715 milions, o sigui un augment de 980 milions.

La major part d'aquest augment se l'emporta el pla d'obres públiques amb 400 milions; instrucció amb 121 milions, agricultura, 75 milions, etc.

Doncs bé, Catalunya ha de proveir-se les seves necessitats en obres públiques, bona part d'escoles i acció social al camp, etc., dels seus propis recursos. No participarà en res dels plans de millorament que el govern central es proposa emprendre al país.

Catalunya haurà de fer-s'ho tot i arreglar-se amb aquests 117 milions que obtindrà dels impostos que li han estat cedits; dels actuals ingressos que li dóna l'actual Llei Provincial i de les facultats que li concedeix aquell famós article 16: «La Generalitat podrà crear nous impostos i contribucions que no s'apliquin a les mateixes matèries que ja tributen a Catalunya per a la República...»

* * *

Davant la magnitud de les xifres que d'una manera tan crua ha posat altra vegada d'actualitat el senyor Jaume Alzina, s'ha sentit alguna forta exclamació i ja s'ha parlat que abans d'acabar l'any 1933 caldrà anar a una revisió d'aquesta fórmula que ignorem de qui va sortir, però que evidentment degué ésser dictada per a posar terme a la difícil situació política que havia plantejat l'enverinament de la discussió de l'Estatut a les Corts.

El que ara passa, i el que se'ns espera, no ens sorprèn gens ni mica. La part de la Hisenda de l'Estatut fou mal enfocada per part dels catalans; ho digüerem categòricament a «La Rambla» el dia 18 d'abril, quan escrivíem:

«La Generalitat havia de tenir unes finances pròpies, amb recursos naturals i no limitar-se al caràcter de delegació que ara s'ha reconegut àdhuc pels mateixos ingressos que l'Estat li proporciona. L'acord que ara s'estableixi, de fet serà sempre en benefici de l'Estat, a la iniciativa del qual es confia i que guardarà un control directe sobre els recursos cedits».

Més tard, aquí mateix a «La Rambla» (5 de setembre) posàvem de relleu la veritable amputació que es feia a Catalunya en virtut dels articles 16 i 17 de l'Estatut, que traduïem en les escanyolides xifres que representaven.

I avui més que mai, davant la gran injustícia que se'ns feu i del confusionisme a què es presta tot el que s'ha legislat en la matèria—i què el senyor Serra i Moret no fa pas gaire temps amb gran habilitat remarcava en unes declaracions a periodistes madrilenys—ens sembla d'oportunitat repetir alguna cosa del què deïem en aquell article:

«Els homes i els partits que siguin portats a la Generalitat no tindran pas una feina planera i l'oblit de la més elemental prudència en la seva gestió administrativa podria portar a una impopularitat el règim d'autonomia, que seria el fracàs més sorollós de la nostra política catalanista.»

L'article 17 autoritza la Generalitat a posar noves contribucions i a donar una nova ordenació als seus ingressos. I aquest és el perill; que de fet la Generalitat no es convertís als ulls dels pagesos, petits industrials i de la classe mitjana, en una madrastra econòmica, si veien un augment en els tributs, que no s'entretindrien a escatir-ne les causes, però només es fixarien que són cobrats amb el segell de la Generalitat de Catalunya.»

No sé perquè em sembla que aquest extrem cal tenir-lo present, ara més que mai.

VICENTS BERNADES

Dimarts passat l'Ajuntament celebrà la sessió ordinària setmanal, presidida per l'alcalde senyor Ramon Aubert i amb assistència dels regidors senyors Calm, Garganta, Ortiz, Blane, Vinyeta, Agustí, Lloses, Artigues, Iglèsies, Boix i Vidal.

Llegida l'acta de la sessió anterior, s'aproven els extrems següents:

Modificacions que deuen introduir-se en la composició de les Comissions Consistorials a conseqüència de les rescents designacions d'Autoritats municipals

Comunicació del regidor don Joan de Garganta i Fàbrega, sol·licitant tres mesos de llicència per a atendre assumptes propis. Fou concedida.

Instància de don Esteve Falguera Blanch, Conserge de les Escoles de Belles Arts, sol·licitant augment de sou fins a equiparar-lo al dels demés Conserges municipals i es notifica l'acord que s'adopti a la Generalitat de Catalunya, que satisfà les dues terceres parts del seu sou. Passa a la Central pel seu informe.

Proposició de la Comissió Central sobre reconstrucció de nínxols i criptes del cementir, en estat ruïnós.

Dictamen de la Comissió de Foment acompanyant el plànol per a construcció dels locals de l'alberg nocturn per a pobres transients a l'edifici de l'Hospici, i pressupost, important 2.205'96 pessetes, que podria pagar-se amb càrrec a la consignació que es determini. El senyor Agustí féu algunes observacions que foren contestades pel president.

Projecte d'ampliació i reforma de l'abastiment d'aigües, redactat per l'enginyer senyor Martorell, que en l'última sessió ordinària quedà sobre la taula.

Padró de contribuents en 1932 per l'arbitri amb fins no fiscals sobre portes i finestres que s'obrin a l'exterior.

Aprovació d'Altes i Baixes del Padró d'habitants, ocorregudes en el segon, tercer i quart trimestre d'enguany.

Precs i preguntes.

Recader «EL RAYO»

(Successor de SINGLA)

Servei diari amb camió de Barcelona, Girona, Olot a Figueres i viceversa amb combinació de les següents

Agència a:

Barcelona { Rech, 18 - Telèfon 10.802
Bou de la Plaça Nova, 7

Girona: Figuerola, 21

Figueres: Rambla, 11

Olot: S. Seguí, 9 i Passeig de Blay, 48

Nota: Entreguem sempre als vostres encàrrecs a les agències ja esmentades, puix del contrari aneu amb risc de retard i pèrdua de paquets.

ESPARTERIA

I FABRICA D'ESCOMBRES

JOAN PUIG

Successor de J. Pagès

Carrer S. Seguí, 9 (abans Carme)

La casa de les ESTORES per hivern

Gran stok de carpatos belgues i alfombres a preus econòmics.

PERRUQUERIA
JOSEP PLANAGUMÁ
Acurat servei. - Locions
Plaça de la República, 7.-OLOT

Demaneu en els millors establiments
el famós xampany de cava
LINCOLN
Dipositari: Esteve Hostench Trasfi
Olot. Telèfon n.º 71

PERRUQUERIA PER A SENYORES
CARMÉ FERRÉS
Nou de Sant Antoni, 9
(Davant Impremta Aubert)

Domènec Espadale
Autos «MINQUET»
Lloguers a preus econòmics

Estampes de Santa Llúcia

● Perquè són així mateix joganeres i xiucclaires, pot establir-se un cert paral·lelisme entre una volada d'aurenets i un grup de modistes. Modistes: joventut de dona: galtes tendres, ulls brillants, dents nacarines, llavis moluts i rojos, sinos plàcidament exuberants i toses, corves del sanc perfumades: plasmació de totes les gràcies. Al seu pas, deixen una estela d'alegria encomanadissa. Per això Santa Llúcia, que és la festa dels ulls i de les modistes, n'és diada assenyada, pel dring alegre del seu riure clar i la llum de les mirades. Les apies i els ulls, són com si diguéssim, la sal del viure. Si mai s'apagessin aquesta inextingible el món no restaria. Santa Llúcia que ho sap, benivolament perta cada any, a uns i altres, una mica més de gràcia i una mica més de llum.

● Carretera de Santa Pau enllà, camí de Santa Llúcia, trobeu en sortint d'Olot la solitària capella de Sant Sebastià, sense ni tan sols la companyia d'un arbre d'ombra dolça. Quasi mai tampoc veureu ningú que reposi al pedris en semicercle, que té al davant. Només vianants que van i vénen sense aturar-se; automòbils bronzents que tan sols li ofereixen nuvolades de pols; calmoses carretes tirades per bous empedernidament meditatius, que passen de llarg, i cavalls i mules que s'allunyen, picant fort els esquellerins, tot arrossegant tartanes i carros.

Fa molts anys, quan era infant, un dia que hi passejava amb la meua àvia, vaig veure-li ajacat al marge-peu de la porta, un home amb la cara ensangronada, que semblava mort. D'allavors ençà, me n'havia quedat una mena de basarda, i em feia l'efecte que els demés, per altres motius ignorats, també la sentien. Així i tot m'era i m'és encara plaent de passejar-m'hi en els dies grisos i emboirats d'hivern, que marquen un punt de melangia. Em plau mirar el paisatge cobricelat de vels—coladors de llum—del qual en lleven tota nota de color massa cridanera. Em plauen les clapes rogenques dels roures fullats, que s'estimen i confonen amb els accidents i rigors del seu terror; els camps llaurats de fresc, mostrant el color íntim de la terra tota xopa d'aigua, i que són l'esperança d'una nova vida; les remeneies de les cases

escampades ací i allà, llençant columnes de fum més denses i negres; el fons imprecís de muntanyes ben apinyades que es succeeixen gradualment, enfilant-se cel amunt amb el cap blanquinós les més alteroses... I em plau, sobretot, la dolça suavitat del Sant Sebastià de l'estampa enganxada a la part de fora d'un pany de paret de la capella, amb el cos gelat per la nuesa. Dintre el dia fred,

Algun n'hi haurà que reciti els versos Saps on és la Fageda d'En Jordà? Si vas pels volts d'Olot, amunt el pla trobaràs un indret verd i profund, com mai cap més ne puguis trobar [al món. Un verd com d'aigua endins, profund [i clar: el verd de la Fageda d'En Jordà.

Al cap de poc, el vent haurà portat al lloc més allunyat i recondit del

de gent que s'atipen. Després, comencen plegats la tarda i el ball. I a l'era de l'hostal de Santa Llúcia, encercada de boixos, van voltant les parelles als acords d'un quintet. No fa pas molts anys aquest ball era amenitzat per un violí i un acordeó.

D'aquesta època, quan s'anava a Santa Llúcia a peu o amb tartana perquè la profusió d'automòbils d'avui no existia, en guardo el record més frapant. Hi havíem anat en colla. Després de rondar per entremig de la gent i d'escoltar unes sardanes, havíem decidit buscar un lloc apartat del bullici, sense ésser-ne massa lluny, on trobéssim aigua a propòsit per fer la dinada. Ens havíem instal·lat en un prat al peu del rec per on s'escola l'aigua de la font del davant de l'hostal, i ja les dones començaven a preparar el menjar, quan se'ns va acudir de calar foc a un munt de fullaraca que estava presonera al tronc esventrat d'un gros castanyer. Prendre-hi el foc i seguir la fusta interior de l'arbre com un llucet, tot fou ú. Prou vàrem tirar-hi grapat de terra humida i glevs d'herba que arrencàvem dels marges del rec, però tot era endebades. Espantats, arplegàrem la minestra cuita corrent, i com llebrers engolfàrem la costa per anar a sortir davant de l'hostal. D'allà, reculant al final de la curta recta que fa la carretera, intentàrem reconstituir la taula en un pradell una mica enlairat, al peu d'una alzina. Ni aquí tinguérem repòs; al cap de poc endevinàvem una columna de fum que s'enfilava cel amunt; algú va insinuar tímidament, a guisa del que es lleva un pesombre, que potser era una altra cosa que fumava: poc vàrem escatir-ho; i el que decidírem fou d'empendre la retirada. En tot el camí, quasi no vàrem bescanviar cap paraula. Duiem al cor un neguit que ens va durar alguns dies i que ens guardava com d'escaldar-nos de parlar-ne amb ningú.

Va passar un temps sense que en sentíssim a dir res, i un dia que hi tornàvem podíem comprovar palpablement com no hi faltava ni un arbre. Fou llavors quan vàrem saber que tan sols la capa interna d'un castanyer esventrat es crema amb facilitat, però que la flama no entra.

Sortosament, aquella facècia no va ésser més que un foc d'encenalls.

ANTONI PLANAGUMÀ

humit, el seu rostre en punyida, té una finor tota suggestiva, que redimeix el paisatge.

● Diuen que mai no hi ha mal que per bé no vingui. Així li ha passat al monòlit aixecat a la memòria del gran poeta: emplaçat en un lloc distint del que s'havia concebut primerament, per la manca de galania hospitalària que és peculiar als homes cobdiciosos, tindrà en canvi una més constant rememoració—al pensament i al cor dels vianants que transitin per la carretera que passa al dessota—que no hauria tingut al mig de la Fageda.

I més encara: al tretze de desembre de cada any i al diumenge que el segueixi, hi haurà al peu del monòlit una exaltació al poeta, espontània, petita, humil, però popular i sentida: serà l'ofrena de les alegres colles que aniran a l'aplec de Santa Llúcia, i que en ovirar-ne la pedra pujaran al petit monticle per llegir-ne d'aprop les lletres, que són l'ànima del monument: SAGRAT, A LA MEMORIA DE JOAN MARAGALL.

bosc, les paraules del poeta, les quals passant per entre les branques despullades dels faigs, seran repetides en tornaveu constant, i en tot el dia el seu esperit immortal, planarà flagrant damunt la naturalesa esquelètica, que espera macilent amb els tanyis botits la tornada de la verdor, que li és vida.

● L'aplec de Santa Llúcia—igual que els altres—necessita tant dels ulls desensunyats de la Santa, com de la blavor d'un cel sense terenyines; el sol li és vida.

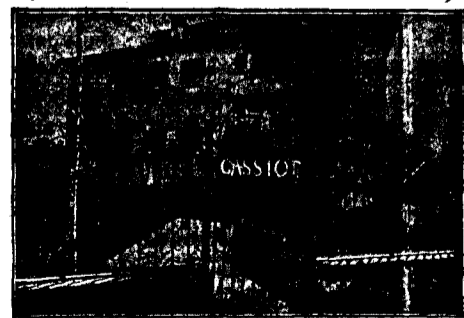
En sí la festa poc es diferencia de les semblants: una campana que gira volta cridant els devots; ofici solemne i misses a honor de la Patrona; càntics que entonen els feligresos amb una veu no pas massa celestial; sardanes repuntejades damunt el prat desnivel·lat, enclavat entre la capella i la casa de pagès de més avall i amb oliveres a banda i banda; venedors de torrons; llocs per tiradors de diana; cassoles grosses arrecerades al peu d'un marge proper, que fan la xup-xup plenes de bones menges de pagès pels que no volen tenir gaires mals-de-cap; grups

Farmàcia i Perfumeria

Josep M.ª Llach Puig

Químic-Farmacèutic

Bonaire, 1 - Nou Sant Antoni - OLOT - Teléfon, XXIII

Doctor Gassiot

FISIOTERAPIA
DIATERMIA
RAIGS X
LAMPARA DE CUARÇ

Telèfon, núm. 74

Avda. Paluzie (Pla de Llacs)

Rigat
Sastre

Olot

Magatzem de NOVETATS
Casa Nyera

de
JOAN GUITART

Sempre les darreres Novetats

EL CINEMA Els ESPORTS

Consideracions

Mentre llegíem el comentari que sobre el Cinema publicava el darrer número de «D'aquí i d'allà», pensàvem en el públic de la nostra ciutat, que per regla general pot comparar-se amb aquell altre de la capital a què fa referència el magnífic magazine que dirigeix amb tan d'èxit el pulcre publicista Carlos Soldevila.

En retallam el fragment que segueix: «... En determinades pel·lícules sols hi ha una escena que ens fa exclamar amb justícia: «això és cinema». — Una pel·lícula que de cap a cap ens doni una sensació específicament cinematogràfica, és a dir, que no sigui reescalfat del teatre, del music-hall, o de la pintura, és raríssima».

Llegim més avall: «... Algunes vegades, barrejats a la massa d'espectadors que surten lentament de la sala de projeccions un cop acabat el programa, sentiu una persona que diu: «Si, és divertit; els actors ho fan bé... Però tot plegat no és cine.»

I bé, això és el que sovint sentim, per una part reduïdíssima del públic que concorre a les sales on el cinema es projecta, però veiem ací també, el que dol al comentarista, al qual ens referim: el gran públic no fila prim en aquestes matèries.

«Indistintament fa èxits a films que posseeixen aquesta preciosa qualitat i a films que en manquen exageradament.»

I és lamentable que, al temps que correm el públic no tingui més interès i millor paladar en apreciar les produccions que serveixen, cases de tots els països i de totes tendències.

Així tenim per exemple, — sense tenir el desig que per entendre'ns en direm de crítica, — que una pel·lícula com «Ronny» ha estat comparada amb «Marroc» i per a molts espectadors ha estat preferible la primera que té tots els reescalfaments blasmables.

René Clair ha dit de la producció francesa que en un noranta per cent, no és sinó teatre cinematografiat, i en un article que fou comentadíssim, acusava l'anomenat film *industrial*, com l'anorreador dels joves talents que per les seves aptituds haurien de triomfar i portar el cinema per nous viaranyes. Però en realitat, el cert és que solament una selecció del públic que assisteix assíduament a les projeccions de cinema s'interessa per obtenir que realitzi la funció cultural i artística que cal esperar-ne.

Una prova la tenim amb l'èxit relatiu — pel que fa a la quantitat — que tingueren conferències tan interessants com les de Jeroni Moragues i Guillem Diaz Plaça, darrerament donades a casa nostra.

«Hi ha un estil, un moviment, un ritme que pertanyen al cinema en propietat, que són patrimoni seu i no de cap altra mena d'espectacle» — diu encara «D'aquí i d'allà». Cal doncs, organitzar sessions de cinema selecte, per afinar el gust cinematogràfic de la gran massa, fins a obtenir que el públic rebutgi tota pel·lícula que no mereixi figurar en els programes especials i per als reduïts cenacles.

Per les nostres Sales

Demà al Cinema Ideal Park, s'hi projectarà, tarda i nit, la producció Metro Goldwyn, «Claro de Luna», per Lawrence Tibbet, Grace Moore i Adolphe Menjou, i la comèdia musical «Un loco de verano», per l'aplaudit còmic Eddie Cantor.

Per a molt aviat s'anuncia en aquest Cinema la projecció d'«Atlàntida», de G. W. Pabst, en la qual Brigitte Helm encarna meravellósament el paper d'Antinés.

Al Teatre Principal s'hi projectarà l'òpera «Al compás de las horas» i la producció «Furim Galán».

Del film «Un loco de verano»

¡Pessebristes! Es ven un gran teló de fons, pintat al temps sobre tela

Per detall: Casa GÜIXAIRE.
Roser, 7.

Voleu fer-vos una cultura EUROPEA?
Voleu comprendre el CINEMA sonor?
Voleu treure profit dels VIATGES?
Apreneu l'Anglès i el Francès

Afai't's a la
Perruqueria Castells.

FUTBOL

Olot F. C., 7 - Amer F. C., 1

Diumenge passat tingué lloc al camp de l'Estació aquest partit que, malgrat el nombre crescut de gols, que es marcaren no fou pas interessant.

Val a dir, però, que l'estat del terreny no permetia pas la creació d'un joc excel·lent, i per altra part l'Amer no oposà gaire resistència a l'atac olotí, el qual tenint una tarda

grisa, logrà foradar per set vegades la xarxa forastera.

El millor dels vint-i-dos fou sens dubte Oliva II.

Els demés olotins tots posaren qui més qui menys entusiasme a la lluita, però estigueren poc encertats.

L'Amer, llevat d'algunes individualitats forma un equip de poca envergadura, però que ben entrenat i amb la dosi d'entusiasme que l'acompanya pot un altra dia esdevenir un bon equip.

L'arbitratge bé.

UN SOL FOC

Proporciona calefacció i aigua calenta a tota la casa

Amb la Calefacció **IDEAL CLASSIC** ja tenim resolt el problema del confort higiènic i econòmic. Per pocs diners podeu instal·lar-la a casa vostra, il·luminant-vos, a la tardor i a l'hivern, del fred i de la humitat

Fascicles gratuïts

Bartomeu Agustí
OLOI

Xocolates fines, aromàtiques i econòmiques? Proveu les que fabrica en JOSEP COSTA

Sabó LA PICADORA

el de més rendiment

Relotgeria i Joieria

Hermenegild Puigferrer

Pel mínim preu de
1'50 ptes.

us serà col·locat el cristall de forma dels rellotges de pulsera de senyora i senyor, durant una hora de temps.

Plaça Mora, núm. 1. - OLOI

TORNERIA
I OBJECTES D'ART

P. MARGUET GUAL

Fontanella, 8
Tallers: Sant Antoni, 11

Sabó LA PICADORA

el més bà i econòmic

LES ARTS I LES LLETRES

Definicions per a l'estètica d'«El Cursi» (1)

Per Bernard Ortiz de Montellano

El cursi és la classe mitja del gust.

Ço que és autènticament popular o aristocràcia vertadera—límits de nadiua puresa—no admet l'adjectiu cursi.

El cursi és una qualitat que té els seus defectes.

Com ço que és bell, agradable i útil pot aplicar-se a la indumentària, els costums, la psicologia, la moral i l'estètica. Solament que el cursi—diferència específica—es refereix només a l'home i sobretot a l'home en societat. La natura—flor, fruit i animal—s'aparta de la seva classificació.

El cursi per a Robinson Crusoe, en la seva illa, què podria significar?...

Ço que es troba fora del seu medi i del seu desenvolupament natural pot ésser cursi: Exageració, falsificació, manca de caràcter, profusió, híbridesa, rebuscament = a cursi.

El nou ric, el burgès, el provincià, són els tipus socials del cursi.

Els seus personatges són: la sirena, la solterona i el turista.

El segle XIX va crear el cursi per a l'art.

Hi ha paisatges endèmics per a la cursileria: els de clima càlid i els que careixen de tradició.

La cursileria és un fenomen de civilització. La cultura és enemiga de la cursileria.

L'atlètic—Miquel Angel—no pot ésser anomenat cursi.

No hi ha vicis cursis.

(Acabarà)

TRAD. DE R. V. C.

(1) Traduït de la revista «Contemporáneos» de Mèxic.

INFORMACIO

EXPOSICIONS. — Hem rebut el catàleg de l'exposició que, d'ençà del dia 10, té oberta a La Pinacoteca, el pintor J. Bosch Roger, contenint els títols de les 26 obres exposades i cinc bones reproduccions d'algunes de les teles.

EL MUSEU D'ARTS DECORATIVES. — Demà, dia 18, s'inaugurarà al Palau de Pedralbes el Museu d'Arts Decoratives de Barcelona, de la instal·lació del qual tenim les millors referències.

Un cop feta la inauguració, serà tot seguit obert al públic.

EL BUST DEL SENYOR MACIÀ. — Llegim que el nostre compatriota Josep Clarà ha començat a modelar el bust del President de la Generalitat senyor Francesc Macià.

OBITUARI. — El passat dia 10 del

corrent, va morir a Vic l'escriptor senyor Martí Genís i Aguilar. Era el darrer sobrevivent de l'Esbart de Vic i ha mort a l'edat de 82 anys.

Autor, entre altres obres, de «La reineta del Cadí», «Records de les Guillerries» i «Novel·les vigatanes», i col·laborador de «La Renaixensa», «Il·lustració Catalana» i «La Gasetta de Vic», era posat en segon lloc, després de Verdaguier, entre els escriptors vigatanes.

Descansi en pau l'il·lustre home de lletres.

AMADEU VIVES. — Per una mala intel·ligència entre els redactors encarregats de la secció d'Informació, en el nostre número darrer deixarem de consignar, com era del cas, la mort del gran compositor català Amadeu Vives, autor de nombroses obres de teatre, així com de moltes composicions catalanes per a chor.

Mort a Madrid i traslladat el seu cadàver a Barcelona, el sepeli fou, com ja va consignar la premsa, una magnífica manifestació de dol.

També ens cal consignar la mort del pintor Angel Fernández, ocorreguda dies passats a Barcelona. Aquest pintor, conegut sobretot pels seus treballs d'escenografia i decoració, havia celebrat, feia poc, una interessant exposició a Terrassa. D. E. P.

PREMIS LITERARIS. — Llegim als telegrams de l'estranger que el Premi Goncourt d'enguany ha estat adjudicat a l'obra «Les loups» de l'escriptor Guy Mazeline.

També hem llegit que el Premi Femina ha estat adjudicat a Ramon Fernández pel llibre «Le Pari», i darrerament que el Premi Creixells ho ha estat a Josep M.ª de Sagarra per la seva novel·la «Vida privada».

La pròxima Exposició de la Sala Vayreda

Clausurada l'exposició de Melcior Domenge, que tant visitada es veié durant la darrera quinzena, el proper dia 24 s'inaugurarà una Exposició Col·lectiva dels artistes que integren la sala, així com la secció d'objectes per a regal, per la que s'estrenarà una vitrina que ha estat construïda expressament. Aquesta secció, la qual anirà a càrrec del senyor Fidel Quera, constarà de ceràmica, vidres, laques i altres objectes d'art, tots de gust escollit, comptant-se, entre altres, amb l'aportació d'artistes com Josep Aragay i Francesc Elias, així com amb un selecte assortit de vidres de Bohèmia i ceràmiques vieneses.

Es d'esperar, doncs, que el públic sabrà correspondre a aquest nou esforç de la Sala Vayreda, i mai que calgui escollir un present de gust, ja sabrà on li cal adreçar els seus passos.

A LA CASA

JOAN SALA

COMPRAREU
LES ÚLTIMES
NOVETATS I A
MÉS BON PREU

SANT ESTEVE, 12 - OLOT

Voleu fer-vos una cultura EUROPEA?
Voleu comprendre el CINEMA sonor?
Voleu treure profit dels VIATGES?

Apreneu l'Anglès i el Francès

MERCERIA

Jaume Tenas

GÈNERES DE PUNT

FILS DE LLANA

BISUTERIA

PERFUMERIA

JUGUETS

Passeig de Blay, 59 - OLOT

Xocolates fines, aromàtiques i econòmiques? Proveu les que fabrica en JOSEP COSTA

Kysset - Kysset - Kysset
que serà KYSSET?

Projectes - Decoració - Publicitat
JOSEP PUJOL
Primer de Maig, 11 - S. Pere Màrtir, 10

GIRONA
P. SANT FRANCISCO, 18
Telèfon, 127

AGENCIA
ADMINISTRATIVA-COMERCIAL

Joan Triadú Mitjà

OLOT
P. PÀRROCO FERRER, 6
Telèfon 24

INFORMACIO

ESPECTACLES

Cinema Ideal Park

Diumenge, tarda i nit

La producció sonora

CLARO DE LUNA

per Lawrence Tibbet, Grace Moore, Adolphe Menjou i Roland Young

LA PALOMA

Dibuix sonor «Paramount»

Actualidades Mundiales

Revista sonora

Exit de la sumptuosa comèdia musical

Un Loco de Verano

Creació d'Eddie Cantor

Teatre Principal

Avui nit i

demà diumenge, tarda i nit

Grandioses sessions de Cinema

La grandiosa opereta

Al compás de las horas

La super-producció sonora, que reconstrueix els episodis de la Revolució Espanyola

FERMIN GALAN

Dibuixos sonors

ESTANCS DE TORN: Carrers de Francesc Macià i Primer de Maig.
FARMACIA DE TORN: Bolós.

Anunci oficial

Havent sol·licitat, N'Amadeu Baburés Carreras, autorització per a instal·lar als baixos de la casa número 15 del carrer Alta Madoixa, d'aquesta ciutat, un electre-motor de 1 HP. pel funcionament d'una serra circular, i d'acord amb el que disposa l'article 198 de les Ordenances municipals, s'anuncia al públic per tal que els veïns que es creguin perjudicats puguin presentar llurs reclamacions, en el termini de quinze dies, a la Secretaria municipal.

Olot, 18 de Desembre de 1932.

L'Alcalde,
R. Aubert i Cros

Màquines «Singer» - Calats i Brodats
PERFUMERIA

F. Serra Ginesta, 1 i 3. - OLOT

DIA 5 DE GENER DE 1933

Regalem 5.000

obsequis i uns artístics calendaris de gran relleu als nostres compradors per agrair la seva col·laboració en l'èxit formidable celebrant la primera anyada del mes de fundació de la

Perfumeria VINYETA

DE LA CIUTAT

«El butlletí dels mestres nacionals de Catalunya, «El Magisteri Català», publica el següent solt:

«Els Mestres cacics?—Llegim al periòdic LA CIUTAT D'OLOT:

«Les diverses formes del caciquisme. Es un fet palpable que per aquests pobles rurals el caciquisme de propietaris i clergues s'ha afeblit considerablement. Amb astorament, però, observem el naixement d'una altra mena de caciquisme, que no sabem si serà pitjor que l'altre. Ens referim al caciquisme dels Mestres.»

I acaba dient:

«Cal evitar que els Mestres segueixin la trista història política que mi-

perava ahir a la majoria dels pobles rurals.»

No, senyors polítics professionals, no tinguin por que els Mestres els deshanquin. Ja procurarem prou de que això no succeeixi. Per altra banda tampoc els Mestres ho desitgem. El que no cal confondre és el despertar d'una classe, la qual havia estat sem-

pre víctima de les males arts caciquils, amb el desig de substituir «el caciquisme de propietaris i clergues», que malauradament, encara queda en peu en no pocs dels nostres medis rurals. I si succeís tal com diu aquell periòdic, nosaltres que som enemics de tota classe de caciquismes, posats a triar entre un caciquisme analfabet i un altre d'il·lustrat, l'elecció no fóra dubtosa.

La intervenció dels Mestres en la vida política cal notar-la com un senyal dels nous temps i no com el naixement d'una nova classe de caciquisme.»

La nostra intenció no era—ni ho fèrem—de blasmar el fet que els mestres intervinguessin en la vida política; solament senyalàvem el perill de l'aparició d'un nou caciquisme, que analfabet o no, és sempre detestable. Podríem esmentar un poble veí, on els seus habitants atemoritzats per la pressió accentuada del seu mestre l'elevarem a la categoria de cabdill polític. I aquest cabdillatge, exercit amb certa inconsciència — alguns mestres, com els clergues ahir, no estan pas exempts d'aquest pecat—podria donar resultats perniciosos. Això és fàcilment comprensible en pobles que compten amb una única escola, de cens escolar excessiu, i és sensible que els pares d'aquelles criatures hagin de veure l'horitzó polític a través del mateix cristall del mestre, en el qual cas,—lamentable en tots

conceptes—podríem també qualificar-lo de «polític professional».

Es clar que nosaltres no generalitzàvem, sinó que ens referíem a algun cas aïllat, i en tenim prou amb les paraules del «Magisteri Català» per restar tranquils sobre aquesta qüestió.

Ha rebut els gèneres de la present temporada i gustosament els ofereix a la seva clientela i públic en general.

SASTRERIA
J. ISERN
OLOT

■ Es prega a tots els pares de nois i noies que assisteixen al Grup Escolar, l'assistència a la reunió que tindrà lloc demà, diumenge, a dos quarts d'onze del matí, al local del Grup Escolar, en la qual es donarà compte dels treballs portats a cap per la comissió nomenada en la reunió del dia 27 de Novembre passat.

Guants de gamusa i de pell, forrats, per a home

Camisera
PUJOLAR

■ El nostre volgut amic senyor Josep Coll i Martí, establert recentment en qualitat de Corredor Lliures de Banca i Borsa, ha obert un despatx al carrer de Sant Ignasi número 8, des del qual prestarà els serveis per compte de clients que tinguin relació amb tot el que afecta a banca i borsa. Entre altres, esmentarem la negociació de cupons i títols amortitzats, canvis de títols, estampillatges i agregació de fulles de cupons, subscripcions a emprèstits, compra i venda de tota classe de valors, etc.

L'èxit més falaguer ha coronat la seva inauguració i no dubtem assolirà una completa consolidació donada la seva probada competència en aquesta matèria.

La nostra més cordial felicitació.

Voleu fer-vos una cultura EUROPEA?
Voleu comprendre el CINEMA sonor?
Voleu treure profit dels VIATGES?
Apreneu l'Anglès i el Francès

■ Aquest any la festa de les modistes ha resultat deslluïda per la pluja. Tot i així, algunes famílies es traslladaren a Santa Lúcia, a causa del mal temps. Aquí en la ciutat es traduí en balls molt concorreguts a les societats Centre Obrer, Indústria i Comerç, Centre Fontanella i Casal Català. Es trobà a faltar el festival del Teatre, per ésser una festa simpàtica, que semblava arrelada tradicionalment.

Afai't's a la
Perruqueria Castells

SOCIETAT

ANONIMA DE TRANSPORTES

OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona i viceversa amb combinació de la

AGENCIA ARIAS

Passeig del Born, 13 - Telèfon, 13354

Es garanteix un SERVEI RAPID, ECONOMIC I PERFECTE.

Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'admeten encàrrecs a:

ANONIMA DE TRANSPORTES (Carrer Antoni Llopis)

i a les SUCURSALS:

Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48

Carrer de la Proa, 7 (abans «Casa Singla»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa pel transport de mercaderies de PETITA VELOCITAT, que limita el temps en el trajecte a dos dies.

INFORMACIO

El Consell Local de Primera Ensenyança adverteix a tots els que havien sol·licitat assistir a les classes nocturnes d'adults i adultes, que aquestes començaran el dia 3 de Gener, a les set del vespre, i que d'acord amb el Decret del Ministeri d'Instrucció. Pública, deuran matricular-se abans, essent vàlides les matrícules de tots aquells que ja ho havien fet.

Ultra les classes de coneixements generals, n'hi haurà d'especials de Teneduria, Català, Francès i Mecanografia.

LLUÍS VERGÉS

SASTRE

REBUDES LES NOVETATS I FIGURINS DE TEMPORADA

CONFECCIÓ I TALL DES DE 60 PESSETES VESTIT

CLIVILLERS, 33-2.º - OLOT

Hem tingut el plaer de saborejar les delícies que proporciona el segon número del magazine trimestral «D'Ací i d'Allà» corresponent a la tardor. Opinions més autoritzades que la nostra han fet ressaltar ja la seva vàlua, que la posa indiscutiblement a primer lloc de totes les publicacions catalanes i espanyoles i de les primeres del reste d'Europa.

Forma un conjunt d'unes 84 pàgines exquisides passen davant els ulls com una exhalació. No és un llibre que requereixi una meditació profunda, sinó que és d'una lleugeresa encisadora, que amara l'esperit d'un sentiment de bellesa, fruit d'una literatura finíssima, digna pariona dels superbs fotogravats que l'il·lustren. Gairebé tot el magazine és un seguit de meditacions sobre coses que a vegades a primera vista ens semblen banals, no mancats mai però, de la seva poesia.

Cal tenir present l'esforç de Carles Soldevila, veritable propulsor d'aquesta publicació que honora Catalunya.

Cafè SPORT

CONCERTS A TOTHORA
CAFÉ EXPRESS, LICORS
I APERITIVS DE MARCA.
EL PREFERIT PELS SENYORS VIATJANTS DE
COMERÇ I TURISTES

Passeig de Blay, 2 - OLOT

El dimecres vinent dia 21, es celebrarà la tradicional fira de Sant Tomàs.

Barberia i Perruqueria
CASTELLS
Servei esmeradíssim

Demà, dia 18 a les onze del matí, tindrà lloc a la Casa Comunal la solemne distribució de les Estrenes Rovirola.

Xocolates fines, aromàtiques i econòmiques? Proveu les que fabrica en JOSEP COSTA

Fem present a tots els ciutadans que estan subjectes a passar la revista militar anual, que el dia 31 del corrent acaba el termini, passat el qual els que no ho hagin fet seran penyorats amb la multa corresponent.

Alfombres Carpets
Coco del País i Estranger

Visiti la Casa de les més grans existències

JOSEP VIVES SERRA

Amargura, 1 OLOT

Cal recordar que el dimecres, dia 21, acaba el plaç d'inscripció dels Pessebres. La Comissió Organitzadora prega als nois, sobretot als de deu a quinze anys, que també per aquesta data tinguin inscrit el seu Pessebre. També prega als particulars i col·lectivitats que en construeixin fora concurs, que tinguin la bondat de comunicar-ho a aquesta Corporació, per tal de conservar una estadística exacta dels que enguany es bastiran a la nostra ciutat. La llista complerta i ordenada per carrers, es repartirà als PP. Caputxins durant la Missa del Gall del proper dissabte.

Sabó LA PICADORA

el més econòmic

Demà, a les sis de la tarda, tindran lloc lluits balls a les societats Centre Obrer, Centre Fontanella i Casal Català.

Barberia de
LLUÍS CASTELLS

Salvador Seguí, 5 (abans Carme) - Olot

La rifa del dia 12 d'aquest mes va ésser pròdiga en premiar diversos bitllets despatxats a l'Administració de la nostra ciutat.

El número 28.879 fou premiat amb la segona sort, de 65.000 pessetes, així com també els números anterior i posterior, premiats amb 1.100 pessetes, junt amb els números 28.871, 28.876, 7, 8 i 9 del centenar, amb 400 pessetes, i els números 31.638, 22.799, 800, 22.972 i 24.091, premiats també amb 400 pessetes cada un i despatxats tots a la nostra ciutat.

La majoria dels favorecuts amb el segon premi, són els assistents al sopar que organitzà l'Esquerra Republicana al celebrar la seva victòria. La nostra felicitació.

Ahir tarda, davant de regular concurrència tingué lloc l'anunciat certamen musical que fou un èxit remarcable, a l'Orfeó Popular Olotí, en el qual prengueren part sis alumnes de la seva escola de música.

El Jurat tècnic estava compost per mossèn Fèlix Farró, Director de l'Orfeó, senyoreta Dolors Mas, i els

senyors Narcís Corriols i Xavier Riera. El veredict i repartició de premis es farà demà al final del Concert que començarà a les sis de la tarda.

La primera part serà interpretada per les seccions corals de l'Orfeó.

A la segona part es presentarà la Secció de Rítmica i Plàstica, dirigida per la senyoreta Rosa Estorch, segons els mètodes de Jacques Dalcuze, instal·lats a casa nostra pel seu alumne Joan Llongueres. També tindrà lloc una exhibició de l'Esbart Dansaire de l'Orfeó, que dirigeix el nostre estimat company l'infadigable folklorista Jasep Fontfreda.

Voleu vestir bé?

Visiteu la Sastreria de

Francesc Serra

REBUDES LES NOVETATS PER HIVERN

Lorenzana, 16, 1er. Ira. - OLOT

La cooperativa de consums «La Familiar Obrera», constituïda al sol objecte de salvar els interessos de la gent modesta adscrita a altra entitat similar anomenada «La Auxiliar Obrera», ha arribat al terme dels seus afans, puix amb el constant favor del poble d'Olot i a la bona administració de la Junta Directiva, ha pogut, en curt termini, aixugar el quantios passiu de que va fer-se càrrec. Per tant, l'entitat esmentada ha acordat procedir a la seva dissolució i liquidació, no sense abans testimoniar a quants han cooperat a la seva tasca la reconeixença més profunda. De no presentar-se comprador a qui pugui interessar el negoci, la liquidació començarà en breu i en la forma adequada.

Avui, de sis a vuit de la tarda, la Casa Cardelús de la nostra ciutat, té anunciada una degustació gratuïta de l'exquisit xampany «Lincoln», del qual n'és distribuïdor el nostre volgut amic Esteve Hostench.

L'esmentat senyor ha fet ofrena als redactors del nostre periòdic d'unes quantes ampelles d'aquest xampany, perquè tinguéssim oportunitat de saborejar-ne les seves excel·lències.

**JOAN CASADEMONT
COLOMER**

DENTISTA - RAIGS X

Visita tots els dies de 9 a 1 del matí i de 3 a 7 de la tarda, en la seva

CLINICA DENTAL
Plaça Pàrroco Ferrer, 8
(sobre Cafè Novetats), primer pis

CULTURALS

El P. Basili de Rubí donarà un Curset de Religió als PP. Caputxins del 19 al 23 dels corrents, a les set del vespre.

DE SOCIETAT

Els esposos Pere Arbós i Maria Canal, s'han vist pares per primera vegada d'una formosa nena, vinguda al món amb tota felicitat.

La nostra enhorabona.

Imp. Aubert. - Nou de Sant Antoni, 7

JOSEP PUJOL

PRAT DE LA RIBA, 3 - TELÉFON, 70

FRANCESC MACIÀ, 13 (LLETERIA)

OLOT

Únic servei diari amb Auto-Camió
d'Olot a Barcelona i viceversa

amb combinació de la

AGENCIA UBACH

PRINCESA, 37 - TELÉFON, 17213

BARCELONA

HORES DE SORTIDA I ARRIBADA

Sortida d'Olot, a les tres del matí.

Arribada a Barcelona, a les vuit del matí.

Sortida de Barcelona, a la una de la tarda.

Arribada a Olot, a les sis de la tarda.

ABANS DE FER VOSTRES COMPRES visiteu la casa més important en
Sabateria, Mitgeria, Gerseis, Pullòvers,
Impermeables, Trinxeres, Bandes,
Lequis, Motxilles, Articles de Futbol
GRAN OBSEQUI DURANT AQUEST MES DE DESEMBRE

Brusetes, abans 9'50 ptes.; ara 6'75. - Mitjons esport, abans 4 ptes.; ara 1'50.

Sabates de dònola per a senyora, abans 12 ptes.; ara 8'50.

Borceguís oscària per a home, abans 18 ptes.; ara 14'75.

Sabatones per a mainada, abans 3 ptes.; ara 2'15.

AQUESTS PREUS SOLAMENT ELS TROBAREU A
CALÇATS I GÈNERES DE PUNT
CASA ROVIRA
SANT ESTEVE, 6 I 10 - TEL. 60 - OLOT

NOTA: Regalem un 10 per cent en vals per a la **PERFUMERIA VINYETA** a tots els compradors.

El comprador d'un Calçat, té dret a un 10 per cent de descompte a la secció de Mitgeria.

Variat assortit de Regals

Nadal, Cap d'Any i Reis

Aparells fotogràfics, KODAK, AGFA, ZEIS

Pel·lícules, plaques, accessoris, etc.

Cines BABY, KODAK

Variatat de pel·lícules

Projector de dibuixos NIC

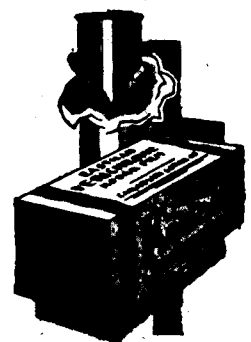
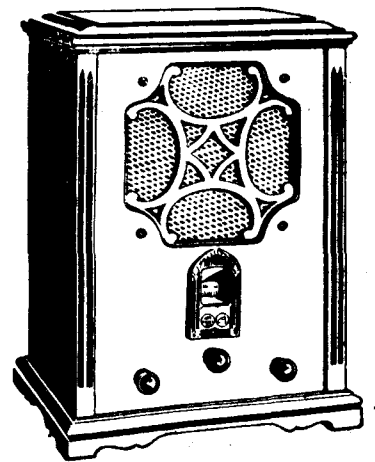
«LA VOZ DE SU AMO»

Gramoles portàtils. - DISCS, els més moderns ballables

RADIOS, models 1933, nous supereterodins

LA VOZ DE SU AMO - CLARION - PHILIPS

Material per a Escriptori, Escolar, Dibuix i Pintura

M. SERRADELL Plaça República, 4

Cobla «LA PRINCIPAL OLOTINA»

O R Q U E S T R I N A

O R Q U E S T R A

Per a contractes: **Pere Aubert, (impresmta)** [Nou de Sant Antoni, 7, OLOT

JOSEP COLL I MARTÍ

Corredor Lliure de Canvi i Borsa

Ex apoderat de la Banca Arnús i del Banc de Catalunya

Sant Ignasi, 6 - OLOT

Principals operacions per compte de clients:

Compra i venda al comptat de tota classe de valors i títols de contractació en les Borses Nacionals i Estrangeres;
Operacions a plaç;
Negociació de cupons i títols amortitzats, revisant curosament les amortitzacions de títols els cupons dels quals s'hagin negociat en aquesta oficina;
Canvis de títols, estampillatges, nacionalització i agregació de fulles de cupons;
Subscripció a emprèstits;
Canvi de monedes i bitllets estrangers;
I totes aquelles especials compreses o derivades de l'epígraf de Canvi i Borsa.

Es practica la constitució i cancelació de Dipòsits en Custòdia, per compte de qui ho sol·liciti, en els Bancs i Banques de Barcelona, Madrid o altres places, podent fer efectiu en aquesta l'import dels respectius cupons a cada venciment.

Dipositant d'un servei especial d'estudis financers, es faciliten informacions i antecedents sobre tota mena de valors.

La relació existent amb les entitats bancàries especialitzades en els serveis indicats, permet en tots ells poder oferir al públic els mateixos aranzels i condicions oficials que aquelles apliquen.

Negociació dels cupons, Cèdules Argentines 6 per cent venciment primer de gener proper, i dels corresponents als Deutes Nicaragua, Colombia, Costa Rica i Uruguay, del mateix venciment